

свого попереднього постійного проживання, не може чи не бажає повернутися до неї внаслідок зазначених побоювань [3]. Біженці, на відміну від інших іноземців, не користуються дипломатичним захистом своєї держави та не пов'язані з ним будь-якими зобов'язаннями, вони мають право на отримання різної допомоги.

Література

1. Конституція України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>.
2. Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства : Закон України від 22.09.2011 № 3773-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/3773-17>
3. Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту: Закон України від 08.07.2011 № 3671-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2557-14/conv>.

УДК 336.748.3 (043.2)

Ковальчук Н.М.,
студентка,

Інститут економіки та менеджменту,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Пивовар Ю.І., к.ю.н., доцент

МОЖЛИВІ НАСЛІДКИ ГНУЧКОГО КУРСОУТВОРЕННЯ ГРИВНІ ДЛЯ УЧАСНИКІВ ВАЛЮТНОГО РИНКУ УКРАЇНИ

Актуальність даної проблематики вже почала назрівати відтоді, як Україна зробила перший крок до глобалізації власної економічної системи. Навіть сьогодні, знаходячись на роздоріжжі перед вибором інтеграційного вектору, український фінансовий сектор є досі досить закритим і регульованим Національним банком України, що суперечить логіці інтернаціоналізації економічних відносин. Звичайно інтервенційний шлях курсоутворення національної грошової одиниці захищає інтереси резидентів і сприяє паралельній реалізації загальнодержавної фінансової політики, проте українські суб'єкти економічних відносин більше втрачають, ніж отримують при відмові від гнучкого котирування.

Для з'ясування ваги значення прийняття рішення щодо встановлення

гнучкого режиму курсоутворення необхідно зрозуміти зв'язок валютних коливань з їхньою віддачею в процесах реального сектору економіки. Перш за все, слід звернути увагу на зовнішньоекономічний ефект. Еластичність впливу обмінного курсу на зовнішній сектор економіки проявляється через динаміку торговельного балансу країни. Зміна торговельних потоків унаслідок девальвації в економічній літературі називається ефектом кривої J [1, с. 59]. В умовах знецінення валюти торговельний баланс спочатку погіршується через зростання вартості імпортової складової, проте в подальшому визначений результат змінюється на протилежний внаслідок зменшення обсягу імпорту та нарощення експорту.

Девальвація національної валюти в середньостроковій перспективі сприяє підвищенню конкурентоспроможності експортерів на зовнішньому ринку, зростанню доходів від експорту в гривневому еквіваленті, а відповідно – і зниженню дефіциту платіжного балансу. У короткостроковому періоді знецінення національної валюти, яке супроводжується підвищенням вартості імпорту, створює сприятливі умови для розвитку внутрішнього виробництва товарів, які заміщують іноземні.

Однак зазначений позитивний ефект для експортерів буде не тривалим, оскільки покращення їх фінансового результату відбувається здебільшого не за рахунок суттєвого нарощення виробництва чи поліпшення якості продукції, а внаслідок зміни валютного курсу, що супроводжується призупиненням технологічного та технічного оновлення тощо.

Зростання вартості імпортованих товарів впливає на собівартість вітчизняної продукції, ціна якої також буде зростати. Поступово визначений ефект нівелюється підвищенням рівня інфляції в країні та зниженням купівельної спроможності гривні. Натомість підтримка девальвації національної валюти призведе до подальшого розвитку інфляційних процесів. Зростання вартості продукції як вітчизняного, так й іноземного виробництва може негативно вплинути на динаміку доходів експортерів. Це позначиться на заробітній платі працівників і в подальшому призведе до необхідності скорочення кадрів.

Посилення девальваційних тенденцій та погіршення платіжного балансу може також відбуватися внаслідок наявності кризових явищ у країнах-партнерах. За умов плаваючого режиму курсоутворення дефіцит платіжного балансу нівелюється девальвацією валюти. Тому даний стан речей не може залишатися незмінним, що провокує здійснити наступний крок: гнучке курсоутворення.

Головними стримуючими факторами зміни режиму курсоутворення в Україні є зниження цінової конкурентоспроможності товаровиробників, які реалізують продукцію як на внутрішньому, так і зовнішньому ринку; зростання валютних дисбалансів банківської системи та бізнесу; втрата курсового орієнтира для всіх макроекономічних агентів [1, с. 34].

Наслідками стратегії вільного ціноутворення національної грошової одиниці для реального сектору економіки є втрата цінової переваги для українських експортерів за спровокованого валютного демпінгу, розширення від'ємного значення торгівельного балансу у довгостроковому періоді, уповільнення темпів зростання реального внутрішнього валового продукту.

Фінансовий ринок України, який характеризується нерозвиненістю деривативних інструментів страхування валютних ризиків, і тому у разі настання несприятливих подій, наприклад, падіння ринку, останній не зможе стабілізувати ситуацію, що посилить паніку в суспільстві, та зможе спровокувати економічну кризу.

Проте основними перевагами волатильного підходу до формування національного курсу гривні є наступні: а) за дослідженнями Міжнародного валютного фонду зміна валютного курсу в Україні призводить до зміни індексу споживчих цін на 25-30%, що значно менше порівняно з іншими країнами (40-50%). Вважається, що ревальвація національної валюти сприяє 2 %-му зниженню рівня інфляції [2, с. 12]; б) приток капіталу від іноземних інвесторів за девальваційних очікувань, що здорожчує норму доходності заощаджень. Це дасть ефект збалансування рахунків поточних операцій, що зміцнить гривню у довгостроковій перспективі.

Отже, нагальним завданням на сьогодні для українського монетарного регулятора є розробка поетапного встановлення режиму гнучкого курсоутворення.

Література

1. Міщенко В. І. Гнучкий режим курсоутворення: етапи запровадження та можливі наслідки для економічного розвитку України : наук. – аналіт. матер. / В.І. Міщенко. – К. : Національний банк України. Центр наукових досліджень, 2012. – Вип. 15. – 124 с.

2. Береславська О. Особливості впливу валютного курсу на внутрішні ціни в Україні / О. Береславська // Вісник Національного банку України. – 2012. – № 3. – С. 9 – 13.

Козацька Ю.О.,
студентка
Погребний М.Д.,
студент,

Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Колпаков В.К., д.ю.н., професор

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

Термін "управління" походить від латинського слова "administratio" (грец.-"керівництво") і в буквальному розумінні означає діяльність по керівництву будь-чим.

Управління, у широкому розумінні цього слова – це функція організованих систем різного виду, яка забезпечує збереження їх певної структури, підтримує режим діяльності, забезпечує реалізацію програмної мети діяльності.

Розрізняють управління в технічних системах (нежива природа, технічне управління), управління в біологічних системах (жива природа, біологічне управління), управління в соціальних системах (управління в суспільстві, соціальне управління). Всі три види управління пов'язані між собою. У сфері соціального управління можна розглядати управління суспільством, державне управління, управління в громадських організаціях, управління виробництвом.

Державне управління за доктринальним визначенням є видом діяльності держави, який полягає у здійсненні нею організуючого впливу на ті сфери і галузі суспільного життя, потреби функціонування і розвитку яких вимагають певного втручання держави за допомогою відповідних важелів. Головні серед них пов'язані з використанням повноважень виконавчої влади. Проте, державне управління здійснюється і за межами функціонування виконавчої влади, наприклад, на рівні державних підприємств, установ і організацій. Завдяки цьому поняття "державне управління" за змістом є ширшим, ніж поняття "виконавча влада" [1, с.104].

Тому, державне управління, слід розглядати як певний вид діяльності органів держави, яка має владний характер і передбачає насамперед організуючий і розпорядчий вплив на об'єкти управління шляхом викори-